

Acsai Roland

A Csokonai-ciklusból

Színeváltozás

Arca színeváltozása:
hegyre felmenő alak.
Hangja néma, átruházza
mindenét, mi megmaradt.

Trocheusban élni könnyebb,
jambusé az áldozat.
Új parittyá régi kőnek,
lőni égi szárnyakat:

kisgyerekként azt se tudtam,
mily halálba hullanak.
Eltűnt már a régi puska,
elszállt már a régi nap.

És ez így a legjobb bőven,
nincs idő, mi fennakad
ágain a múlt időnek –
meg se váltja arcukat.

Buszra kéne

Buszra kéne újra szállni,
nézni árva arcokat.
Füstfelhőből füstfelhőbe
forgalom tovább halad.

Parkolóban új kocsiknak
fénye csillanó csoda.
Áram hajtja néha őket,
erőmű reaktora.

Csendesen suhanni kéne,
mint elektromos kocsik.
Benzingőz se száll utánuk
lebbentvén a szárnyait.

Károgás-viharba szőve
tűnt rigóknak füttye is.
Dallamába hullt koroknak –
induló busz merre visz?

Mindent össze kéne szedni,
mind a jót, a rosszakat.
Akkor is, ha hív a semmi,
mindenünk velünk marad.